Dosarul nr. 1r-1054/25 /1-25067833-02-1r-05092025/

Judecătoria Căușeni (sediul Bender)

Judecător: Bogdan Alexandru

D E C I Z I E
în numele Legii

09 februarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
în componența:
Președintele completului, judecător Ion Bulhac
Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de procurorul în Procuratura Căușeni, Oficiul Bender, Illarion Andrei împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) din 17 iulie 2025, în cauza penală de învinuire a inculpatului,

Sidorov Alexandr, născut la **,*** IDNP *****, locuitor al r-nului Slobozia, or. Pervomaisc, str. Lenin 18B, studii superioare, căsătorit, doi copii minori la întreținere, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362[1] alin. (3) lit. a) Cod penal;

Procedura de înștiințare a părților, a fost legal executată.

Asupra recursului declarat de procurorul în Procuratura Căușeni, Oficiul Bender, Illarion Andrei împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) din 17 iulie 2025, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

1. Sidorov Alexandr a fost pus sub învinuire în temeiul art. 362[1] alin. (3) lit. a) din Codul penal.

2. În prima instanță cauza a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. Prin sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) din 17 iulie 2025, instanța a hotărât:

Sidorov Alexandr se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 362[1] alin. (3) lit. a) Cod penal (în redacția legii de până la 07.09.2024), și i se stabilește acestuia pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, ce constituie 50000 (cincizeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a desfășura activități legate de perfectarea documentelor pentru transportarea persoanelor peste hotare pe un termen 3 (trei) ani.

Se încasează de la Sidorov Alexandr în beneficiul statului suma de 1820 (una mie opt sute douăzeci) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

*Corpurile delicte: - automobil de model „WV PASSAT B5" cu numere de înmatriculare a regiunii transnistrene „*****"; - plic nr. 1 cu telefon mobil de model „SAMSUNG Galaxy J6" cu IMEI-1 359218092425326, IMEI-2 359219092425324; - plic nr. 2 cu portmoneu cu bani, carduri bancare, cheile de automobil, powerbank, legitimație și geantă; - plic nr. 3 cu 13 carduri bancare MAIB, se transmit la cauza penală disjunsă cu nr. 2025050037.*

Discul DVD-R din raportului de expertiză cu nr. 34/12-R-1665 din 10.10.2024, se va păstra la materialele cauzei penale.

4. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Sidorov Alexandr, la data de 03 martie 2024 urmărind scopul obținerii unui folos financiar în suma de 2000 de dolari SUA, în condițiile conflictului armat desfășurat pe teritoriul Ucrainei, în comun acord cu alte persoane la moment nestabilite de către organul de urmărire penală, a organizat prin ocolirea punctelor de control și trecere a frontierei de stat, migrația legală a cetățeanului Ucrainei Ostapiuk Vadym, a.n. 13.03.1987 din Ucraina în Republica Moldova, pe direcția localităților s. Grebenchi (Ucraina) - s. Constantinovca (segment transnistrean) Republica Moldova, pe care cu automobilul său propriu de model „Volkswagen Passat B5", cu numerele de înmatriculare a regiunii transnistrene a Republicii Moldova, „*****", a condus în direcția mun. Chișinău. În timpul deplasării în aceiași zi, la data de 03 martie 2024, aproximativ la orele 22.35 min., la postul staționar intern „Hîrbovăț" a Inspectoratului de Poliție Bender, automobilul menționat condus de către cet. Sidorov Alexandr, a fost stopat, cet. Ostapiuk Vadym, fiind în calitate de pasager a fost verificat de Biroul Migrației și Azil, ca urmare s-a stabilit că este cetățean al Ucrainei și se află ilegal pe teritoriul Republicii Moldova, nefiind nici cetățean, nici rezident al acestui stat.

Exercitarea căii de atac,

5. *La data de 25 iulie 2025, în termenul legal de contestare, procurorul în Procuratura Căușeni, Oficiul Bender, Illarion Andrei a declarat recurs împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) din 17 iulie 2025, în partea individualizării pedepsei.*

6. În susținerea recursului invocă, că automobilul de model „Volkswagen Passat B5", cu numărul de înmatriculare „*****", a fost utilizat direct la comiterea infracțiunii și aparține cu drept de proprietate inculpatului. Deși acest bun a constituit mijlocul de săvârșire a faptei, instanța de fond nu a dispus confiscarea sa, ci a hotărât transmiterea acestuia la o cauză penală disjunsă privind persoane neidentificate, soluție apreciată de procuror ca fiind nelegală în raport cu situația juridică a inculpatului deja condamnat.

7. Totodată, procurorul subliniază că infracțiunea a fost comisă cu scopul obținerii unui folos material în cuantum de 2.000 de dolari SUA, sumă ce reprezintă produs al infracțiunii. Cu toate acestea, instanța de judecată nu s-a expus asupra confiscării acestei sume, omisiune care, în opinia acuzării, contravine dispozițiilor legale incidente.

8. În aceste condiții, susține că instanța de fond a ignorat aplicarea art. 106 din Codul penal, care impune confiscarea specială a bunurilor utilizate la comiterea infracțiunii, precum și a bunurilor dobândite prin săvârșirea acesteia. Neaplicarea acestor prevederi este calificată drept o încălcare a legii penale materiale, care justifică intervenția instanței de control judiciar.

9. Prin urmare, procurorul solicită admiterea recursului, casarea sentinței în partea ce ține de măsurile patrimoniale și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă confiscarea specială a automobilului menționat și a sumei de 2.000 de dolari SUA, cu menținerea sentinței în rest, fără modificări.

Procedura de examinare,

10. În conformitate cu art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 și 448.

11. Conform prevederilor art. 437 alin. (1), pct. 14) Cod procedură penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: 1^4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

12. Art. 447 alin. (1) și (2) din Cod de procedură penală stabilește că (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

13. Conform art. 448 Cod de procedură penală, (1) Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.
14. Conform art. 449 alin. (1) pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală, (1) Judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: *a) recursul este nefondat.*

Aprecierea instanței de recurs

15. Verificând sentința atacată prin prisma motivelor formulate în recurs, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal consideră necesar, de a admite recursul declarat de procuror, de a casa parțial sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) din 17 iulie 2025, în partea ce ține de transmiterea mijlocului de transport la cauza penală disjunsă și de a dispune rejudecarea cauzei, în această parte, de către instanța de fond, reieșind din următoarele considerentele.

16. Conform art. 441 din Codul de procedură penală, (1) Instanţa de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declaraţia de recurs şi numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces. (2) Instanţa de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art. 444, însă ea este obligată ca, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situaţia părţii în favoarea căreia s-a declarat recurs.
17. Conform art. 443 din Codul de procedură penală, instanţa de recurs examinează cauza prin extindere şi cu privire la persoanele în privinţa cărora nu s-a declarat recurs sau la care acesta nu se referă, avînd dreptul de a hotărî şi în privinţa lor, fără a crea acestora o situaţie mai gravă.
18. Conform art. 448 din Codul de procedură penală, (1) Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.
19. Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 1, lit. a) din Codul procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.
20. Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art. 444 Cod de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

21. Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de recurs la judecarea recursului urmează să verifice doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

22. *La caz*, se atestă că în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, prin înscris autentic, inculpatul Sidorov Alexandr, asistat de apărătorul său, a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii care îi este incriminată conform rechizitoriului şi nu dorește administrarea altor probe.

23. În acest sens inculpatul, în conformitate cu art. 364^1 alin. (1) din Codul de procedură penală, a depus cerere scrisă personal, contrasemnată de către apărătorul său prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

24. Prima instanță a acceptat cererea inculpatului și a dispus judecarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art. 364^1 Cod de procedură penală.

25. Analizând materialele cauzei, Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.

26. Astfel, instanța de recurs conchide că, cumulul de probe cercetate dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

27. Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea un proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

28. În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare, care din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Codul de procedură penală, atestă că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului just încadrându-se în dispoziția art. 362[1] alin. (3) lit. a) din Codul penal, după indicii calificativi - *„organizarea migraţiei ilegale, în scopul obţinerii, direct, a unui folos financiar sau material, a intrării, şederii, tranzitării ilegale a teritoriului statului sau a iesirii de pe acest teritoriu a persoanei care nu este nici cetăţean, nici rezident al acestui stat, acţiuni săvârşite de unui grup criminal organizat”.*

29. Astfel, instanța de recurs conchide că, cumulul de probe cercetate dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

30. La caz, sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) din 17 iulie 2025, este contestată de către procuror, doar în partea cu referire la corpul delict, automobilul de model „Volkswagen Passat B5”, cu numărul de înmatriculare „*****” și confiscarea sumei de 2 000 dolari SUA de la inculpatul Sidorov Alexandr.

31. Instanța de recurs atestă, că în cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat a solicitat confiscarea specială în temeiul art. 106 Cod penal, a mijlocului de transport cauzei de model „Volkswagen Passat B5”, cu numărul de înmatriculare „*****” și a sumei de 2000 dolari SUA.

32. Ce ține de confiscarea sumei de 2000 dolari SUA, care era preconizată de a fi dobândită în rezultatul comiterii infracțiunii, Colegiul penal, este solidar că poziția instanței de fond, privitor la faptul că suma de 2000 dolari SUA care s-a solicitat a fi confiscată de la inculpat, nu a fost transmisă inculpatului și nu a fost ridicată de la inculpat (aceasta fiind doar promisă). Prin urmare instanța a ajuns la concluzia de a respinge această solicitare a procurorului, ca fiind neîntemeiată. Or, conform art. 106 Cod penal, (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forţată şi gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (...). (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârşirea unei infracţiuni; b) rezultate din infracţiuni, precum şi orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri; c) date pentru a determina săvârşirea unei infracţiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; d) deţinute contrar dispoziţiilor legale; e) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din infracţiuni şi din veniturile sau foloasele obţinute

din aceste bunuri; f) care constituie obiectul infracţiunilor de spălare a banilor sau de finanţare a terorismului.

33. Ce ține de confiscarea unității de transport, de model „WV PASSAT B5” cu numere de înmatriculare a regiunii transnistrene „*****”, instanța de recurs reține, că potrivit art. 385 Cod de procedură penală, (1) La adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: (…) 13^1) dacă urmează să fie aplicată confiscarea specială sau confiscarea extinsă;

34. Conform art. 395 Cod de procedură penală, (1) În dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate: (…) (6) Dacă sunt întrunite condiţiile prevăzute la art.106-106^2 din Codul penal nr.985/2002, instanţa de judecată se pronunţă asupra confiscării bunurilor. În acest caz, dispozitivul sentinţei va cuprinde: 1) în cazul confiscării bunului: a) dispoziţia privind confiscarea specială sau extinsă a bunului şi informaţia ce permite identificarea acestuia; b) numele şi prenumele proprietarului sau ale posesorului bunului confiscat; c) locul de păstrare ori autoritatea care va administra bunul confiscat; 2) în cazul confiscării contravalorii bunului, a veniturilor sau foloaselor obţinute din acesta: a) dispoziţia cu privire la încasarea sumei; b) numele şi prenumele persoanei din contul căreia se încasează suma.

35. Conform 162 Cod penal, (1) În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sînt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat, Banii sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigaţii, în scop de identificare a intenţiilor şi de verificare a sesizării cu privire la săvârşirea infracţiunii, se trec la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate. (…)

36. Conform art. 106 Cod penal, (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forţată şi gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (...). (2) Sunt supuse

confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârşirea unei infracţiuni; b) rezultate din infracţiuni, precum şi orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri; c) date pentru a determina săvârşirea unei infracţiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; d) deţinute contrar dispoziţiilor legale; e) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din infracţiuni şi din veniturile sau foloasele obţinute din aceste bunuri; f) care constituie obiectul infracţiunilor de spălare a banilor sau de finanţare a terorismului.

37. După cum a fost reținut supra, în cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat a solicitat confiscarea specială în temeiul art. 106 Cod penal, a mijlocului de transport cauzei de model „Volkswagen Passat B5”, cu numărul de înmatriculare „*****”.

38. Potrivit dispozitivului sentinţei contestate, instanța de fond a decis, ca automobil de model „WV PASSAT B5” cu numere de înmatriculare a regiunii transnistrene „*****”, recunoscut în calitate de corp delict, să fie transmis la cauza penală disjunsă cu nr. 2025050037.

39. În circumstanțele menționate, se atestă că instanța de fond nu a examinat și nu s-a expus privitor la solicitarea acuzatorului de stat privitor la confiscarea mijlocului de transport. Aspectul cu privire la solicitarea acuzatorului de stat privitor la confiscarea mijlocului, nu a fost a analizat nici în partea motivantă a sentinței. Or, expunerea asupra tuturor argumentelor reprezintă obligația instanței de a analiza și răspunde motivat la toate susținerile, apărările și pretențiile ridicate de părți în cadrul unui proces, asigurând astfel dreptul la un proces echitabil și o hotărâre completă. Aceasta implică clarificarea probelor și temeiurilor juridice invocate pentru admiterea sau respingerea cererilor. Nerespectarea acestei obligații, poate constitui un viciu de procedură.

58. Astfel, reieșind din faptul că eroarea admisă de către instanța de fond nu pot fi reparate de către instanța de recurs, Colegiul penal va casa parțial sentința, în partea ce ține de transmiterea automobilului de model „WV PASSAT B5” cu numere de înmatriculare a regiunii transnistrene „*****”, la cauza penală disjunsă cu nr. 2025050037, cu remiterea cauzei la rejudecare, în această parte.

59. La o nouă examinare, instanța de fond urmează să țină cont constatările enunțate și să emită o sentință legală, întemeiată și motivată în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

40. În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 1), 448, 449 alin. (1), pct. 2), lit. d) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Admite recursul declarat de procurorul în Procuratura Căușeni, Oficiul Bender, Illarion Andrei.

Casează parțial sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) din 17 iulie 2025, în partea ce ține de transmiterea automobilului de model „WV PASSAT B5”, cu numere de înmatriculare a regiunii transnistrene „*****”, la cauza penală disjunsă și dispune rejudecarea cauzei, în această parte, de către instanța de fond, în alt complet de judecată.

În rest, sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) din 17 iulie 2025 se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc